

13 ΜΑΪΟΥ 2020

† Ἡ ἑορτὴ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Γλυκερίας μάρτυρος (†177). Σεργίου ὁμολογητοῦ, Παυ-σικάκου ἐπισκόπου Συνάδων (5' αἰ.).

Τυπικὸν Πεντηκοσταρίου,
Τετάρτη Μεσοπεντηκοστῆς §§23-25.

* * * * *

Τῆ ΤΡΙΤῆ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΣΠΕΡΑΣ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ἦχος π̄̄ Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α ας και
τοι οισ ε εν τοις μνη μασι ζω ην χα ρι σα α με
εκ γ.
νος

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ

ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὡς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρώσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετά τὸν Προοιμακὸν Ψαλμὸν, Ψαλτήριον δὲν στιχολογεῖται διὰ τὴν δεσποτικὴν ἑορτὴν. Εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους σί καὶ φάλλομεν τὰ παρόντα τρία Προσόμοια, δευτεροῦντες αὐτά.

ᾠδὴ Πα ρ

Κ^{Β8} Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ο ος σε ε ει σα
 κου ου σο ο ονμου ει σα κου σο ον μου ου Κυ υ υ
 ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε
 ει σα α α κου σο ο ον μου προ σχεστηφω νη η
 η τη ης δε η σε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα
 γε ναι αι με προ ο ος σε ε ει σα α κου σο ον μου ου
 Κυ υ ρι ι ε ε

Κ^{Β8} α τευ θυν θη η τω η προ ο ο σευ χη η η
 μου ως θυ μι α α α μα α ε νω πι ο ο ο ον
 σου ε πα αρ σι ι ις τωων χει ει ει ρω ω ω ω
 ων μου θυ σι ι α ε ε ε σπε ρι ι ι νη η ει
 σα α α α κου σο ονμου ου Κυ υ ρι ι ε ε

Ἡ Στιχολογία. ^εχ⁷

Θ^{B8} ου Κυ υ ρι ε φυ λα κη ν τω στο μα τι ι μου

και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου ^εχ⁷

Μ^{B8} η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη

ρι ι ασ του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α μαρ τι

ι αις ^εχ⁷

Σ^{B8} υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν

και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ των ^εχ⁷

Π^{B8} αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ξει με ^εχ⁷ ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα

να α τω την κε φα λη η μου ^εχ⁷

Ο^{B8} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρα σι

κρι ται αυ των ^εχ⁷

Α^{B8} κου σονται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη

σαν ^εχ⁷ ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης ^εχ⁷ δι ε

σκορ πι σθητα ο στα αυ των παρατον Α α δην

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

οι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε ληστην ψυ χη

ην μου

Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε

στη σαν το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο

με ε νων την α νο μι ι αν

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μα ρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε

ελ θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

η μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγελω

Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

συ ε γνωστας τρι βους μου

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρου

ψανπα γι δαμοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε

πε βλεπον και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε

Α πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε

στινο εκ ζη τωντην ψυ χη ηνμου

Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων

Π ρο σχες προς την δε η σι ινμου ο ο τι ε τα πει

νω θην σφο ο δρα

Ρ υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με

Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ηνμουτου

ε ξο μο λο γη σα σθαιτω ο νο μα τι ι σου

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα

πο δω ως μοι

Ε^{Β8} κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι
ε ει σα ακ ου σον της φω νη ης μ8
7x

Γ^{Β8} ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χοντα εις την
φω νη ντης δε η σε ω ω σμου
6
7x

Κύριε, ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ. ᾠχος 4/8 Βου ξ

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
ὑποστήσεται
6
7x ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε

στιν
6
7x

Π^{Β8} α ρεστινη η με σο της η με ρων των εκ σω τη
ρι 8 αρ χο με ε νω ων Ε γερ σε ως Πεν τη κο
Nη Πα
6
7x
στη δε τη θει α σφρα γι ζο με νων και λαμ πει τα ας
B8
λαμ προ τη τας αμ φο τε ε ρω θεν ε χ8 σα και
6
7x
ε ν8 8 σα τας δυ υ ο και πα ρει ναι την δο ξαν προ
Πα
6
7x
φαι ν8 8 σα της δε σπο τι κης Α να λη ψε ω σσε μ νυ
B8
6
7x
νε ται

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου
6
7x ηλ πι σεν η ψυ

χη ημου ε πι τον Κυ ρι ον ^ε_{7χ}

καὶ πάλιν

Πάρεστιν ἡ μεσότης ἡμερῶν, ...

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας ^ε_{7χ} ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ

ρι ον ^ε_{7χ}

Η^{B8} κ8 σε και αι ευφ ρανθη η Σι ων ^ε_{7χ} ευ α γγε λι

σθει σης της Χρι στ8 8 Α α να στα σε ως ^{Νη Πα}_ε_{7χ} οι δε πι

στοι αυ της γο νοι ^{B8}_π₉ η γαλ λι α σαν το τ8 τον θε ε α

σα με νοι ^ε_{7χ} και εκ πλυ υ νον τα Πνευ μα τι ^Δ_δ ρυ υ πον

χρι στο κτο νι ι ας ^{Πα}_ε_{7χ} ευ τρε πι ζεται πα νη γυ ρι ζ8

8 σα ^{B8}_π₉ την των ε κα τε ρων ευ φρο συνον με σο τη τα ^ε_{7χ}

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ

λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται ^ε_{7χ} τον Ισ ρα ηλ ^Δ_δ ^Χ_χ εκ

πα σω ων των α νο μι ων αυ τ8 ^ε_{7χ}

καὶ πάλιν

Ἦκουσε καὶ εὐφράνθη ἡ Σιών, ...

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ^ε_{7χ} ε παι νε σα ^ε_{7χ}

τε αυ τον παντες οι λαοι
Ηγγικεν η η τθ θει ς δα ψι λης χυ σις ε πι
 παν τας ως περ γε ε γρα α πται Πνευματος η προ θε
 σμι α κη ρυτ τει η μι σευ θει σατης με τα Χρι στθ
 θα να τον και τα φη ην και α να στα σιν παρ αυ
 τθ ς δε δο με ε νης α ψευ δος μα θη ταις υ πο σχε σε
 ε ως την τθ Πα ρα κλη τθ δη λθ σης ε πι φα νειαν

Στίχ. 5'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

του Κυ ρι ου με ε νει εις τον αι ω να

καὶ πάλιν

Ἦγγικεν ἡ τοῦ θεοῦ δαφιλῆς, ...

Ἦχος Πα

Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

Και νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
 τθ ς ς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
 νων α α α μην

Τ^{Πα} ης ε ορ της με ε σθ σης ^{Δι} της σης Χρι στε
 α α να στα α α α σε ε ε ε ως ^{Πα} και θει ας
 πα α ρθ ς σι ας ^{Δι} τθ α γι ι ς ς ς σθ Πνε
 ευ μα α α α τος ^{Δι} συ νελ θον τες των θα αυ
 μα α τω ω ω ων σθ ^{Πα} α νυ μν ς ς μεν τα α α μν
 στη η ρι ι ι ι α ^{Δι} εν η κα τα α πεμ ψο
 ο ο ν η η μι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ν ^{Κε}
 το με ε γα ε λε ο ο ο ο ος ^{Δι}
 * * *

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῶμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανού, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι - θ

Φ ῶς ι ι λα α ρο ο ο ν α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τθ
 ς ς Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι

ου μα κα α ρος Ι η η σθ ς ς Χρι ι
 στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μν ς ς με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ς
 ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
 Τῆ Τρίτῃ ἑσπέρας.
 ᾠδὴ 4 Πα ρ

Tο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με
 πα σαστας η με ρας της ζω ης μς

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με και οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον

χλόης
ε κει με κα τε σκη νω σεν

Τ ο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ραστηςζω ης μθ

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ και πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ

φοβηθήσομαι κακά
ο τι συ υ μετ ε μθ θ θ ει

Τ ο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ραστηςζω η ης μθ θ θ

Καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Μιχαίου τὸ Ἀνάγνωσμα

(κεφ. δ' 2, ς' 2, ε' 4).

Τάδε λέγει Κύριος· Ἐκ Σιών ἐξελεύσεται νόμος, και λόγος Κυρίου ἐξ Ἱερουσαλήμ, και κρινεῖ ἀνά μέσον λαῶν πολλῶν, και ἐλέγξει ἔθνη ἰσχυρά, ἕως εἰς γῆν μακράν. Ὅτι πάντες οἱ λαοὶ πορεύονται ἕκαστος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, ἡμεῖς δὲ πορευσόμεθα ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν, εἰς τὸν αἰῶνα. Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· Ἀκούσατε βουνοί, και φάραγγες, θεμέλια τῆς γῆς, ὅτι κρίσις τῷ Κυρίῳ πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ· διελεγχθήσεται γὰρ μετὰ τοῦ Ἰσραήλ, λέγων· Λαός μου, τί ἐποίησά σοι, ἢ τί ἐλύπησά σε; ἀποκρίθητί μοι. Διότι ἀνήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, και ἐξ οἴκου δουλείας ἐλυτρώσάμην σε, και ἐξαπέστειλα πρὸ προσώπου σου τὸν Μωϋσῆν και τὸν Ἄαρών. Λαός μου, τί ἐβουλεύσαντο κατὰ σοῦ οἱ ὑπεναντίοι; εἰ ἀνηγγέλη σοι, ἄνθρωπε, τί καλόν; και τί Κύριος ἐκζητεῖ παρὰ σοῦ, ἀλλ' ἢ τοῦ ποιεῖν κριμα, και ἀγαπᾶν ἔλεος, και ἔτοιμον εἶναι τοῦ πορεύεσθαι μετὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου; Διότι ἐν ἰσχύϊ μεγαλυνθήσεται Κύριος, και ποιμανεῖ τὸ ποιμνιον αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ, ἕως ἄκρων τῆς γῆς.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα

(νε' 1-13).

Τάδε λέγει Κύριος· Οἱ διψῶντες, πορεύεσθε ἐφ' ὕδωρ· και ὅσοι μὴ ἔχετε ἀργύριον, βαδίσαντες ἀγοράσατε· και φάγεσθε, και

πίεσθε, άνευ άργυρίου και τιμής, οίνον και στέαρ· ότι, τάδε λέγει Κύριος Παντοκράτωρ υμίν· Λαός μου, άντλήσατε ύδωρ μετ' ευφροσύνης εκ των πηγών του σωτηρίου· και έρεΐς εν τή ήμέρα εκείνη· Υμνεΐτε τον Κύριον, βοάτε το όνομα αυτού, αναγγείλατε εν τοΐς έθνεσι την δόξαν αυτού, μιμνήσκεσθε, ότι ύψώθη το όνομα αυτού· Λαός μου, ακούσατέ μου, και φάγεσθε αγαθά, και έντρουφήσει εν αγαθοΐς ή ψυχή υμών· Προσέχετε τοΐς ώσιν υμών, και έπακολουθήσατε ταΐς όδοΐς μου· είσακούσατέ μου, και ζήσεται εν αγαθοΐς ή ψυχή υμών· και διαθήσομαι υμίν διαθήκην αιώνιον, και επικαλέσεσθε· ήνίκα δ' άν έγγίζητέ μοι, απολειπέτω ό άσεβής τας όδους αυτού, και άνήρ άνομος τας βουλας αυτού, και επιστράφητε προς με και έλεήσω υμάς, και αφήσω τας άμαρτίας υμών· Ου γάρ εισιν αί βουλαί μου, ώσπερ αί βουλαί υμών· λέγει Κύριος· άλλ' ώσπερ απέχει ό ουρανός από της γής, ούτω απέχει ή όδός μου από των όδών υμών, και τα διανοήματα υμών από της διανοΐας μου· Ως γάρ εάν καταβή ύετός, ή χιών εκ του ουρανοϋ, και ου μή αποστραφή εκείθεν, έως άν μεθύση την γην, και εκτέκη, και βλαστήση, και δώ σπέρμα τω σπείροντι, και άρτον εις βρωσιν· ούτως έσται το ρήμά μου, ό εάν έξέλθη εκ του στόματός μου, ου μή αποστραφή προς με κενόν, έως άν συντελεσθή πάντα όσα ήθέλησα, και ευοδώσω τας όδους μου, και τα έντάλματά μου· Έν γάρ ευφροσύνη έξελεύσεσθε, και εν χαρᾶ διδαχθήσεσθε· τα γάρ όρη και οΐ βουνοΐ έξαλοϋνται, προσδεχόμενοι υμάς εν χαρᾶ· και πάντα τα ξύλα του άγρου επικροτήσει τοΐς κλάδοις αυτών· και άντι της στοιβής, αναβήσεται κυπάρισσος· άντι δε της κονύζης, αναβήσεται μυρσίνη· και έσται Κύριος εις όνομα, και εις σημείον αιώνιον, λέγει Κύριος ό Θεός, ό άγιος Ίσραήλ.

Παροιμιών το Άνάγνωσμα

(θ' 1-11).

Η σοφία ώκοδόμησεν έαυτῆ οΐκον, και ύπήρρισε στύλους έπτά· έσφαξε τα έαυτῆς θύματα, και εκέρασεν εις κρατῆρα τον έαυτῆς οΐνον, και ήτοιμάσατο την έαυτῆς τράπεζαν· Απέστειλε τοϋς έαυτῆς δούλους, συγκαλοϋσα μετὰ ύψηλοϋ κηρύγματος επί κρατῆρα, λέγουσα· Ός έστιν άφρων, εκκλινάτω προς με· και τοΐς ένδεέσι φρενών είπεν· Ήλθετε, φάγετε των έμών άρτων, και πίετε οΐνον όν κεέρακα υμίν· Απολείπετε άφροσύνην, και ζήσεσθε· και ζητήσατε φρόνησιν, ίνα βιώσητε, και κατορθώσητε σύνεσιν εν γνώσει· Ο παιδεύων κακούς, λήψεται έαυτῶ άτιμίαν· έλέγχων δε τον άσεβῆ, μωμήσεται έαυτόν· οΐ γάρ έλεγχοι τω άσεβεΐ, μώλωπες αυτῶ· Μή έλεγχε κακούς, ίνα μή μισήσωσί σε· έλεγχε σοφόν, και αγαπήσει σε· Δίδου σοφῶ άφορμήν, και

σοφώτερος ἔσται· γνώριζε δικαίω, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι.
Ἄρχῃ σοφίας, φόβος Κυρίου· καὶ βουλή Ἁγίων, σύνεσις· τὸ δὲ
γνώναι νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς· τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ
πολὺν ζήση χρόνον καὶ προστεθήσεται σοι ἔτη ζωῆς.

* * *

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους
φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ
σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ
παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ
καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

τὰ Πληρωτικά, ἢ κεφαλοκλισία κ.λπ.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦχος ἧ Πα ρ

Π^{Πα} ἐν τῇ κοστίῃ ἐφῆστη ἡ κενὴ τῶν ἡμερῶν
μεεσοοότης ἐν ἡ Χριστοσπαραγμνωσα
ας αμυυδρως θεϊκὴν δυναστεὶ ἀνπαρὰλυτοὺν
συνεεσφίιιγξε λογαυτοντης κλιίνης
εξανααστήηησας και θεοπρεπώςθαυμα

τῶ γων ἐν ὀστράκινω σωωωω μαααα τι

τοῖς ἀνθρώποις ἐδώρησα αὐτὴν αἰωνίον

ζωὴν καὶ τομεγαεεε λεεεε ος

Στίχ. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκθήσω ἀπ' ἀρχῆς:

ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου, ὄρος Σιών τοῦτο

τεσκηνώσας εεε ἐν ααα αὐτῷ

Ε^{Πα}ντὼ ἰερωπέε ἐστησῆ σοφία

τῶ θεεεε μεσσηησῆς Εεεε οοο ορ

τῆς διδάσκων καὶ ἐλεγχωντῶ ἀπειθεῖς ἰε

δαῖαιαιεετῶ φαρισαῖεε καὶ αἰΓραμμαατεῖς

καὶ βῶν παρρησια πρὸ οοο ος ααα αὐτῶ

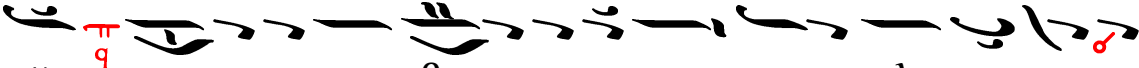
ο διψων ἐρχεσθω πρὸς με καὶ πινετω υδω

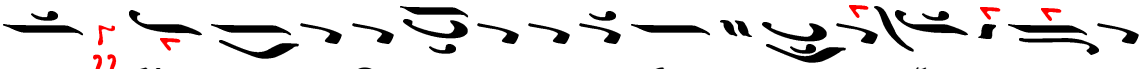
ωρζω ηηρον καὶ εμη διψη ηησει εει εἰς το

ὄν αἰωωωω ναοπιστευωντηεμη χρηστο

τηητι ποταμοῖς ἔκ της κοιλιίας

ααυτῶ ζωηηηης αἰαιωνιιιι

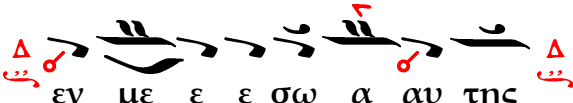

 8 ω της α γα θο τη η τος και της ευσπλαγχνι α ας

 22 σθ Χρι στε ο Θε ος η ημων δο ο ο ο ξα α α α

 9 σοι

Ἦχος Δι-θ

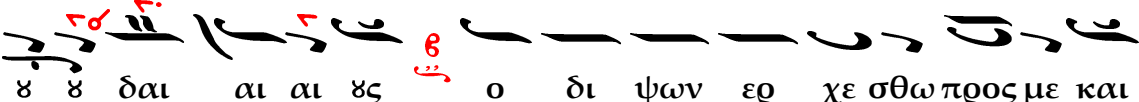
Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰῶνων εἰργάσατο
 σωτηρίαν

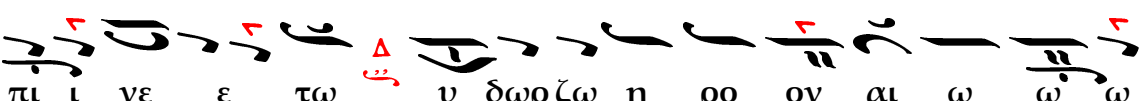

 εν με ε ε σω α αυ της

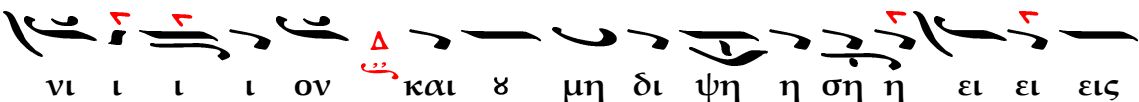
Ο

 τε το με σον της Ε ορ τη η ης ε πε ε

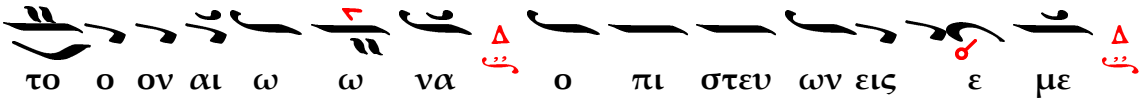

 στη α νε βη ο Ι η σης ε πι το ο ι ε ε ρον

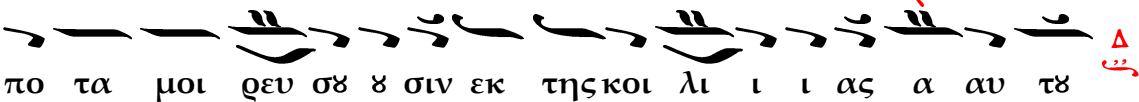

 και ε δι σα σκε λε γων τς α πει θει εις Ι ι ι

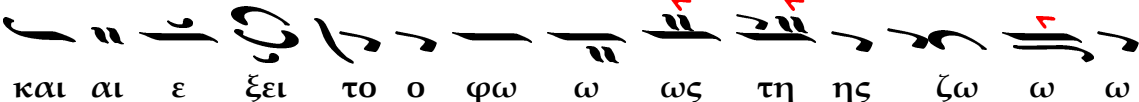

 8 8 δαι αι αι ς ο δι ψων ερ χε σθω προς με και

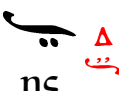

 πι ι νε ε τω υ δωρ ζω η ρο ον αι ω ω ω

 νι ι ι ι ον και 8 μη δι ψη η ση η ει ει εις

 το ο ον αι ω ω να ο πι στευ ων εις ε με

 πο τα μοι ρευ σθ 8 σιν εκ της κοι λι ι ι ας α αυ τθ

 και αι ε ξει το ο φω ω ως τη ης ζω ω ω

 9 ης

Ἦχος Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τς αι αι ω

ω ω νας των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην

Μ ε σου σης της ε ο ορ της δι δα σκον το ος

σου Σω ω τη ε λε ε γο ον οι Ι ου ου ου

δαι αι αι αι οι πως ου τος οι δε ε γραμμα α τα

μη με μα α α α θη η η η κως α γνο ουν τε

ες ο ο τι συ ει ει η η σο ο φι ι ι ι α η κα

τα σκευ α α σα α σα τον κο σμον δο ο ξα α σοι οι οι

οι

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ ᾠδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι

καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος πλ' α' Γα ρ

Μ^{Γα} ε σσ^ρ σης^της ε ορ^της δι^ρ ψω^ρ σαν^μ την^ψ ψυ^ρ
χην^ρ ευ^ρ σε^ρ βει^ρ ας^ρ πο^ρ τι^ρ σο^ρ ον^ρ να^ρ μα^ρ α^ρ τα^ρ ο^ρ τι^ρ
πα^ρ σι^ρ σω^ρ τη^ρ ε^ρ βο^ρ η^ρ σας^ρ ο^ρ δι^ρ ψων^ρ ερ^ρ χεσ^ρ θω^ρ προς^ρ
με^ρ και^ρ πι^ρ ι^ρ νε^ρ ε^ρ τω^ρ η^ρ πη^ρ γη^ρ της^ρ ζω^ρ ης^ρ Χρι^ρ στε^ρ
ο^ρ Θε^ρ ος^ρ δο^ρ ο^ρ ξα^ρ α^ρ σοι^ρ (ἐκ γ')

τὸ τέλος: δο^ρ ο^ρ ξα^ρ α^ρ σοι^ρ οι^ρ οι^ρ οι^ρ

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἡ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·